

HOSTINSKÁ

autor: Kateřina Lužná

29. října 1918

Jako všichni mi můžou políbit záda. Pivo došlo! Hele, Karle, v klidu, dej si taky nohy nahoru, pivovar doveze další várku až pozítří, jídlo už taky skoro není. Nech se žít! Skončili jsme v sedm ráno, máme pauzu.

A vůbec, však od včerejška blahobyt, ne? Už se nebude muset makat, pečení holubi přiletí, no čekám je sofort...

Jezusmarjá, takovýho lomozu nepamatuju. Máš retko? Děkuju. Fanfáry, pentle, a honemhonem. Všecky kytky, co zbyly, jsou orvaný na pět kilometrů okolo, teď se to akorát válí po ulicích, včely nebudou mít co žrát.

Ne, až zejtra, Karle, musíme vygruntovat, do tohohle brajglu mi nikdo nesmí.

A těch keců. Slovutná městská rada bude tejden chraptět, jak si cintali na pentle. Sláva republice... Přitom všichni, všichni si sakra dobře pamatujem, jak se celá radnice roky zaklínala (*stařecky*) „Za císaře pána a jeho rodinu...“

No nic. Nemáš hlad? Sed', něco ohřeju, vzadu určitě ještě zbyly nějaký wursty. No jó, vídeňský párečky naráz nikdo nechce, ale ony jim zas pojedou, uvidíš. Dávám jim tak tejden, vlastencům. Nejvýš dva.